

PENTRU UN CALENDAR EUROPEAN UNIC

De multă vreme U.E.F.A. se gîndește la punerea în practică a unui foarte interesant proiect: acela al stabilirii unui calendar internațional, la început intercluburi, apoi interțări, pentru toate federațiile din Europa. Cu alte cuvinte, disputarea la aceleași date a tuturor meciurilor contînd pentru competițiile oficiale.

Necesitatea — pentru că a devenit o necesitate în ultimii ani — unui asemenea calendar pornește de la intensificarea activității fotbalistice pe plan internațional, lădă concluziile la care a ajuns, pe baza faptelor concrete oferite de activitatea din 1955—58 și pînă astăzi, ogîndind într-un material documentat al secretarului său general, Hans Bangertter.

ELEMENTE DETERMINANTE

Care este „expunerea de motive” a lui Bangertter în sprijinul proiectului unui calendar unic?

1. De la înființarea „Cupei campionilor europeni” și pînă astăzi AU LUAT FIINȚĂ ȘI ALTE MULTE COMPETIȚII INTERNAȚIONALE: „Cupa cupelor”, „Cupa Internațională”, „Cupa Balcanică”, „Campionatul Europei pentru amatori”, „Cupa challenge pentru echipele reprezentative de speranță”, „Cupa națiunilor”, transformată în „Campionatul Europei — Cupa H. Delaunay”.

2. NOI COMPETIȚII AU FOST CREATE PE PLAN NAȚIONAL, cum este „Cupa Ligii”.

3. NUMARUL MECIURILOR A CRESCUT EXTREM DE MULT. În sezonul 1966/67, de pildă, la cele șapte competiții europene au participat 192 de cluburi care au susținut în total 442 de jocuri, la care s-au adăugat 180—200 de partide interțări, ceea ce a însemnat aproape 640 de întâlniri, adică 16 pe săptămînă, dacă se egalonează totalul pe spațiul a nouă luni ca propice activității fotbalistice.

Față de această stare de lucruri se pune problema complexă a unui calendar european de meciuri, deși dificultăți vor fi, diverse, ca de pildă, condițiile atmosferice diferite, sau numărul mare de date pe care fiecare federație trebuie să le rezerve jocurilor de campionat și cupă, jocurilor interțări, celor pregătitoare ale echipei naționale și ale competițiilor internaționale intercluburi.

UN PROIECT DE CALENDAR

De fapt, un prim pas spre un asemenea calendar s-a făcut în momentul în care U.E.F.A. a stabilit date fixe pentru anumite etape din „Cupa campionilor europeni” și „Cupa cupelor”. Astfel de date au intrat în funcție de anul trecut, iar pentru sezonul 1969—70 sînt stabilite, la fel, anumite date pentru 16-imile și 8-imile de finală ale celor două cupuri: 17 septembrie și 1 octombrie, respectiv 12 și 26 noiembrie.

Proiectul U.E.F.A. prevede extinderea acestui sistem al datelor fixe, deocamdată tot pentru competițiile intercluburi și în acest scop propune următoarele termene pentru sezonul 1970—71: 16 și 30 septembrie 1970 pentru 16-imile „Cupei campionilor europeni” și „Cupa cupelor” și pentru 32-imile „Cupei orașelor-tiguri”.

21 octombrie și 4 noiembrie 1970 pentru 8-imile primelor două competiții (C.C.E. și C.C.) și 16-imile pentru C.O.T.

25 noiembrie și 9 decembrie, 1970 pentru 8-imile C.O.T.

10 și 24 martie 1971 pentru 4-imile celor trei competiții.

14 și 28 aprilie 1971 pentru semifinalele lor.

În caz de acceptare a acestui proiect urmează să se stabilească date asemănătoare și pentru anii următori.

BAZĂ DE DISCUȚIE

Acest calendar intercluburi constituie însă numai o bază de

discuție în vederea trecerii la o programare generală unică, pentru toate competițiile, intercluburi și interțări. Se intenționează chiar fixarea la aceleași date a meciurilor din cadrul Campionatului Europei, apreciindu-se că oferă avantaje suficiente pentru a fi acceptată:

• dă tuturor celor interesați o imagine clară asupra competițiilor europene pentru cluburi;

• arată limpede datele libere pentru jocurile interțări, pentru pregătirea echipei naționale și pentru meciurile amicale pe toate planurile;

• evită suprapunerile de date și consecințele lor;

• elimină nenumăratele dificultăți în tratativele privind alegerea datelor, dintre cluburi și federații, ca și între cluburi.

Desigur că prezintă și inconveniente (un mai mare număr de jocuri în aceeași zi, organizarea mai multor partide în aceeași țară, restricții în televizarea lor), dar fiind vorba de o inovație promițătoare de mare anvergură, ar putea fi depășite în interesul comun.

„VOCI” ÎN FAVOAREA PROIECTULUI

În prealabil, U.E.F.A. a întreprins un sondaj printre federațiile naționale afiliate. Dintre cele 30 de federații consultate, 23 AU RĂSPUNS TOTAL POZITIV ÎN FAVOAREA UNUI CALENDAR EUROPEAN, 6 s-au arătat sceptice în ce privește punerea lui în practică, dar nu l-au respins, iar una s-a pronunțat contra.

O DECIZIE LA 4 Iunie

Atitudinea favorabilă a majorității federațiilor deschide perspective celei de a doua ședințe a președinților de federații, care se vor întruni la 4 iunie în Elveția, la Bürgenstock, lângă Lucernă. A doua zi, la 5 iunie, în același loc, va avea loc ședința secretarilor generali de federații. În aceste ședințe proiectul va fi supus discuției și poate că prin propuneri noi sau sugestii va fi îmbunătățit și eventual admis.

O ANCHETA...

Un ziar iugoslav, „Sportske Novosti”, a organizat în preajma Anului Nou o anchetă pe tema: „Cele mai bune echipe de club ale anului din Europa”. Rezultatul anchetei s-a ogîndit în următorul clasament:

1. MANCHESTER UNITED (Anglia).
2. A.C. MILAN (Italia).
3. LEEDS UNITED (Anglia).
4. Benfica Lisabona (Portugalia); 5. Real Madrid (Spania); 6. Ferencváros Budapesta (Ungaria); 7. Steaua roșie Belgrad (Iugoslavia); 8. Celtic Glasgow (Scoția); 9. Hamburger SV (R.F. a Germaniei); 10. Spartak Trnava (Cehoslovacia).

Primele trei clasate sînt cîștigătoare ale celor trei cupe europene, a campionilor, a cupelor și a orașelor-tiguri.

O BIBLIOTECĂ, O FILMOTECA ȘI UN SEMINAR ORGANIZATE DE U.E.F.A.

Recent s-a întrunit la Geneva în ședință de lucru, comisia tehnică din cadrul U.E.F.A.

Chiar dacă asigurarea locurilor pentru turneul final al C.M. 1970 rămîne o mare incertitudine, selecționatele mai mult sau mai puțin îndreptățite la o prezență în Mexic, se îngrijesc cu o circumspecție demnă de subliniat, de a se înarma de pe acum cu toate antidoturile necesare neobișnuitei aventuri pe care o va reprezenta lupta pentru titlul suprem la mare altitudine. Această, pe de o parte; pe de altă, din totdeauna declaratul, dar acum mai aprigul de cit oricînd, duel european-sudamerican obligă formațiile socotite purtătoare de drapel ale celor două continente să declanșeze testele menite să le îndrume cit de cit asupra celor ce vor avea să înfrunte în 1970.

Din aceste două puncte de vedere trebuie explicată veritabila avalanșă de reprezentative europene în America de Sud sau în Mexic care va fi urmată, la primăvară, de un adevărat exod al echipelor de peste ocean în bătrînul continent. Europa a avut ca prime emisare experimentale echipele R. F. a Germaniei, Iugoslaviei, Poloniei, Italiei plus nenumărate echipe de club de primul ordin. Anglia, Spania, Belgia se numără printre viitoarele vizitatoare ale continentului „fotbalului fierbinte” și al țării-gazdă a viitoarei ediții a C.M.

Odată cu întoarcerile din turneele-experimentale, încep să se facă auzite, precedind observațiile de ordin pur științifice, primele declarații ale antrenorilor și jucătorilor.

„NERVII SÎNT DE DOUA ORI MAI SENSIBILI” (BECKENBAUER)

Una dintre cele mai interesante observații aparține cunoscutu-

AVALANȘA REPREZENTATIVELOR EUROPENE SPRE CELE DOUĂ AMERICI

lui internațional vest-german, Beckenbauer și se referă la influența climei asupra comportamentului: „Pentru prima oară am rămas acum, mai multă vreme în America de Sud și, apoi, în Mexic. Dacă șederea în Brazilia și Chile ne-a cerut eforturi doar la capitolul rezistență la mare căldură, în schimb zilele din Ciudad de Mexico s-au arătat tare dificile sub mult mai numeroase aspecte. Am simțit permanent o apăsare a atmosferei. Aveam o moleșală în tot corpul; în schimb irascibilitatea creștea cu fiecare oră. La meci, făceam deosebite eforturi spre a ajunge în posesia mingii și imi dădeam seama că acționez cu jumătate din viteză, deși forțele pe care le cheltuiam erau duble. Jucătorii mexicani se simțeau la largul lor. Ai noștri, în schimb, erau livizi iar transpirația care curgea pe noi reprezenta adevărate șiroaie. Cred că, asemenea turneului olimpic a cărui scăzută valoare o înțeleg și mi-o explic acum în întregime, și turneul final al Campionatului mondial va suferi enorm ca ritm al jocurilor.

DE CE A ZBURDAT RIVA PRIN TRE APĂRĂTORII MEXICANI?

Italia a preferat să meargă di-

rect pe teatrul viitoarelor operațiuni ale întrecerii supreme: două jocuri la Ciudad de Mexico. Valcareggi a dus peste ocean pe jucătorii care au cîștigat „Campionatul Europei” plus unele revelații ale actualului campionat, ca Boninsegna de pildă. Jucătorul nr. 1 al echipei a fost Riva. Omul care duce din victorie în victorie pe Cagliari a tras și „squadra azzurra” după el.

Deși trăiește la joasă altitudine, în comparație cu jucătorii din nordul Italiei (cei de la Internaționalale, Milan sau Juventus, de exemplu), Riva a demonstrat cea mai rapidă adaptare la marea înălțime la care este situată capitala mexicană. Doctorul Fino Fini socotește că extremul stînga al naționalei este obișnuit cu temperaturile ridicate caracteristice orașului unde trăiește și faptul l-a ajutat să învingă mai ușor obstacolele. Ca observații de ansamblu, cei care au însoțit echipa Italiei în Mexic au semnalat și ei vizibila scădere a ritmului de joc și chiar a preciziei în executarea unor elemente de tehnică. Selecționata mexicană a părut pe terenul ei mult mai apropiată ca randament de cea italiană, în comparație cu ceea ce ea a reușit în turneele sale prin Europa. „E mai mult de cit clasicul avantaj al terenului”, menționează Facchetti. Cred că dacă plecam în aceeași zi cu un avion într-un oraș de pe malul mării și jucam în absolut aceleași formații un alt meci cu echipa Mexicului, cîștigam la trei goluri diferență. Sus, la Ciudad, abia am învins la un gol diferență și după cite chinuri! Mie, unul, ultimele 15 minute mi s-au părut de nesuportat. O permanentă senzație de sufocare m-a stăpînit în finalurile de partidă. În 1970, cei din afara Mexicului vor avea doi adversari: pe cel din față și nevăzuta dar necruțătoarea altitudine” a încheiat căpitanul echipei Italiei.

— cf i. —

Beckenbauer, Patzke și Maier (de la stînga la dreapta), trei dintre componenții reprezentativei R. F. a Germaniei, luptă cu căldura la Ciudad de Mexico. Iată-i răcorindu-și picioarele în bazinul hotelului, sub privirile chelnerilor.

DE ICI, DE COLO...

tru instruire. În 1970, a decis aceeași comisie, va fi organizat în Scoția, cu ocazia Turneului U.E.F.A. pentru juniori, un seminar pentru antrenorii echipelor reprezentative de juniori.

CUPA EUROPEI PENTRU AMATORI

Comisia pentru amatori U.E.F.A., reunită de curînd la Zürich, a stabilit formula de

desfășurare a celei de-a doua ediții a Cupei Europei a Națiunilor rezervată echipelor de amatori ale căror reprezentative profesionale sînt angajate în Cupa Jules Rimet.

Intimările Cupei Europei a Națiunilor pentru amatori se vor disputa tur-retur, în cadrul a patru grupe și ele vor trebui să fie consemnate pînă la 1 aprilie 1970. La alcătuirea grupelor s-a ținut seama că primele trei reprezentative ale ediției trecute (Austria, Scoția, Spania) să facă parte din grupe diferite. Cele 4 echipe cîștigătoare ale grupelor vor juca un turneu final sistem campionat sau sistem Cupă (aceasta se va stabili ulterior) într-o țară care urmează a fi desemnată. Alcătuirea celor patru grupe este următoarea:

— GRUPA I — Scoția, Olanda, Tara Galilor

— GRUPA A II-A — Austria, Iugoslavia, R.F. a Germaniei

— GRUPA A III-A — Franța, Spania, Anglia

— GRUPA A IV-A — Italia, Grecia, Malta

În afară de reprezentativele Greciei și Maltei toate celelalte sînt la a doua participare. Au declarat forfait Irlanda și Turcia.

„MECENA” CAMPIONATULUI NORD-AMERICAN NU DESCURAJEAZĂ...

Se pare, cel puțin, pînă acum, că tentativele de... transplantare a fotbalului în America de Nord au eșuat. În orice caz, ultimul venit în mijlocul sporturilor profesionale din S.U.A., sportul cu balonul rotund, traversează — după numai doi ani de existență — o criză financiară serioasă, care a determinat suspendarea campionatului nord-american și care-i compromite foarte mult viitorul în această țară.

Dar, în ciuda experiențelor nefericite din ultimele două sezoane și cu toate că a fost anulat contractul cu televiziunea, care le asigura mai mult de un milion de dolari pe an, conducătorii celor 17 cluburi afiliate la N.A.S.L. (North American Soccer League) intenționează să-și continue eforturile pentru a in-

cerca să impună totuși fotbalul pe acest continent. Astfel, ei proiectează modificarea totală a structurii campionatului, pe care-l consideră necesar, dar la proporții mai puțin „ambicioase” decît în sezonul trecut. În această privință, o decizie urmează să se ia la începutul acestui an, în ianuarie sau ceva mai tîrziu. În fața conducătorilor americani, care nu ezită să investească încă o dată capitaluri considerabile pentru un succes, totuși, foarte problematic, stau trei alternative:

1) organizarea în continuare a unui campionat național, dar numai cu 10 echipe formate aproape exclusiv din jucători străini;

2) organizarea mai multor campionate regionale (6—8), ai căror cîștigători să-și dispute

apoi titlul; jucătorii echipelor ar fi atunci mai ales americani;

3) abandonarea ideii unei competiții naționale și formarea a două sau trei echipe — „itinerante” — care să întreprindă turnee și ai căror jucători ar fi aleși dintre cei 350 străini care au jucat în S.U.A. din 1967, dar și întărite cu cîteva mari vedete mondiale.

Liga ar dori, pe de altă parte, să organizeze — paralel cu una din competițiile de mai sus, la care s-ar ajunge — și „Cupa S.U.A.” la care să participe circa 400 de cluburi — profesionale, semi-profesionale și amatoare — și care ar urma să se desfășoare sistem eliminatîri.

Numeroși „Mecena” ai fotbalului american păstrează totuși o atitudine optimistă. Cu toate că media spectatorilor la meciurile

de campionat a fost insuficientă (5.127), ei au constatat că înțînirile dintre echipele străine s-au bucurat întotdeauna de un net succes de casă. De aceea, ei ar inclina mai curînd spre adoptarea proiectului creării de „echipe itinerante”, care să susțină jocuri cu formații străine. În privința aceasta însă, se prevede opoziția federației (U.S.S.A. — United States Soccer Association), care pretinde — înainte de toate — organizarea unei competiții naționale.

Oricare vor fi însă, deciziile care se vor lua într-un viitor apropiat, o problemă se va pune cu siguranță: ce vor deveni toți jucătorii importați din cele patru colțuri ale lumii și dintre care cel puțin 60% vor rămîne... șomeri?...